

РЕШЕНИЕ

№ 1953

гр. П., 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

***:

Васил Ал. Тасев

като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно наказателно дело № 20225330203646 по описа за 2022 година за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от "Ф.Е.Ф.Л." ЕООД ЕИК 200715946, представлявано от А.Н.К. против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504362864, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 179, ал. 3а вр. с чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложена "имуществена санкция" в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева за нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Жалбоподателят „Ф.Е.Ф.Л.“ ЕООД моли да се отмени Наказателното постановление, по съображения, изложени в жалбата. и в допълнителни писмени бележки. В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не изпраща представител.

Въззиваемата страна Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, представлявана от ****С. – Г., намира електронния фиш за законосъобразен и иска неговото потвърждаване, представя писмени доказателства. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

На 19.11.2020 г. в 07: 06 ч. в Община Р., на път, включен в обхвата на платената пътна мрежа - Републикански път, А-1 км 107+663, с посока нарастващ километър, било установено движение на ППС, влекач "Рено Т" с рег. №****, с техническа допустима максимална маса 20500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 50000 за което изцяло не е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Така извършеното нарушение № B48C974282F0789BE053021F160AC27F било установено с устройство № 20211, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-1 км 107+663.

Установено било, че собственикът, на когото е регистрирано ППС, е жалбоподателят "Ф.Е.Ф.Л." ЕООД ЕИК 200715946, представлявано от А.Н.К., срещу който бил съставен процесният ЕФ, като същият бил санкциониран на основание чл. 179, ал. 3а вр. чл. 187а ал. 1 и 2, т.2, от ЗДвП с налагане на административно наказание имуществена санкция в размер на 1800 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 5 и 7 вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото и приложените по преписката доказателства, които съдът кредитира като обективни и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна: Обжалваният в настоящото производство електронен фиш е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП за задължителните реквизити на съдържанието си. В същия са посочени: мястото – община Р., път А-1 км 107+663 в посока намаляващ километър; датата – 19.11.2020 г.; точният час на извършване на нарушението – 07: 06 часа; регистрационният номер на пътното превозно средство – №****; собственикът – "Ф.Е.Ф.Л." ЕООД ЕИК 200715946, описание на нарушението – движение на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени задълженията във връзка със заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, нарушените разпоредби – чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 вр. с чл. 179, ал. 3а вр. с чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т.2 от ЗДвП; разяснена е възможността за заплащане на компенсаторната таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, с което санкционираният да се освободи от понасянето на административнонаказателна отговорност, размерът на имуществената санкция – 1 800 лева, срокът и начините за доброволното ѝ заплащане – четиринадесет дневен срок, в БНБ, по указаната банкова сметка.

Издаденият ЕФ съответства на образецът на ЕФ, одобрен по надлежния ред, за което в преписката са представени Протокол 28765/21 от заседание на УС на АПИ от 09.09.2021 г., както и Заповед № РД-11-983/13.09.2021 г. на и. д. *** на УС на АПИ.

В тази връзка съдът приема за доказано от обективна страна въз основа на доклада по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП с приложени към него 2 броя статични изображения във вид на снимков материал, че ППС влекач „Рето Т.“ с рег. №**** на дата 19.11.2020 г. в 07: 06 часа се е движил по път А-1 км 107+663 в посока нарастващ километър. Тези обстоятелства не са и спорни между страните, като възраженията на жалбоподателя са за това да е изпълнил

надлежно задължението си за заплащане на дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Докладът е редовен, поради което съдът зачита присъщата му доказателствена стойност и той служи като доказателство за отразените обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата.

Въпреки че по делото се доказва фактът на реалното ползване на участък от платената пътна мрежа от процесното превозно средство на процесните дата и място, съдът намира че нарушение не е извършено, тъй като жалбоподателят е изпълнил задължението за заплащане на дължимата таксата по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

От копие от Тристранен договор от 28.02.2020 г., сключен между "Ф.Е.Ф.Л." ЕООД, „И.т.с.“ АД и „А1 Б.“ ЕАД се установява, че бил сключен такъв между тези дружества за електронно събиране на пътна такса. Също така в Приложение към този договор се установява, че жалбоподателят е предоставил номера на пътни превозни средства за които е следвало да се събира пътна такса, като едно от тези пътни превозни средства е с рег.№ ****, което от 14.09.2020 г. е пререгистрирано в КАТ и видно от представените свидетелства за регистрация част I регистрационния номер му се променя от **** на ****. От представените от жалбоподателя Свидетелство за регистрация част I на ППС с рег. №**** и Свидетелство за регистрация част I на ППС с рег. №**** се установява че действително става въпрос за едно и също ППС с рама VF611A165FD008034.

В т.3 от представеното Приложение към тристранен договор е предвидено, че клиентът - "Ф.Е.Ф.Л." ЕООД е длъжен незабавно да уведоми „А1 Б.“ за настъпила промяна в представените данни, като представи документи удостоверяващи промяната. Макар и със закъснение жалбоподателят е изпълнил това свое задължение, като с заявление за замяна на ППС, асоциирано с бордово устройство от 23.10.2020 г. е уведомил „И.т.с.“ АД и „А1 Б.“ ЕАД за промяна в регистрационния номер на ППС влекач "Рено Т" от №**** на №****. Следователно от тази дата процесното ППС е добавено към посоченият по-горе тристранен договор. В представеното заявление дружеството е декларирало, че се съгласява че фактическото прехвърляне на бордовото устройство ще бъде извършено в рамките на до 10 работни дни. Този срок е изтекъл на 06.11.2020г., а ЕФ е издаден за нарушение регистрирано на 19.11.2020 г.. От което съдът приема, че към дата на нарушението жалбоподателят е имал валидно сключен договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на пътна такса и съгласно него е следвало да бъде оборудвано и с бордово устройство чрез което да се извършва изчисляването на дължимите такси.

Освен това, при извършената служебна проверка съдът намира, че при издаване на електронния фиш са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи основание за отмяна. В електронния фиш деянието на жалбоподателя е квалифицирано като нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Според нормата чл. 139, ал. 5 от ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1

от Закона за пътищата. Разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП гласи, че: "Водачът на пътнo превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице". По смисъла на параграф 6, т. 25 от ДР на ЗДвП водач е лицето, което управлява пътното превозно средство и който несъмнено може да е само физическо лице, докато за собственикът такова ограничение няма. Жалбоподателят не притежава качеството „водач“ и санкцията му е наложена в качеството на собственик на процесното ППС. Това налага разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП да отпадне от правната квалификация на нарушението, тъй като тя е неотносима към юридическите лица - собственици на превозните средства, с които е извършено нарушението.

Посочена е също като нарушена разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, регламентираща задължение за собствениците на МПС да не допускат движението на пътнo превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Както обаче се изясни по-горе, субект на нарушението по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е водачът на пътното превозно средство, докато субект на нарушението по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП е собственикът на същото. С цитираните норми се създават правни задължения за различни правни субекти - за водач на пътното превозно средство и за собственик на МПС. Волята на наложилия имуществена санкция административнонаказващ орган, относно субекта на отговорността обаче не следва да се извлича по тълкувателен път или от установеното пред съда, а да е изложена в атакувания акт по недвусмислен начин.

В обжалвания ЕФ наказанието е наложено на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, който гласи, че на водач, който управлява пътнo превозно средство от категорията по чл. 10б ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се налага глоба в размер 1800 лв. Извършена е превръзка с разпоредбата на чл. 187а ал. 1 от НК, въвеждаща оборима презумпция за подобен род нарушения в случаите на отсъствие на нарушител да се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а когато в СРППС е вписан ползвател, от последния. Налагането на санкцията цифрово е обвързана и с ал. 2, т. 2 на посочената норма, съгласно която ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага

имуществена санкция, както следва: по чл. 179, ал. 3а – в размер 1800 лв.

В случая електронният фиш е издаден за нарушение, констатирано при управление на МПС, което не е спорно да е собственост на юридическо лице. Като собственик на когото е регистрирано ППС/ползвател в същия е посочен законния представител на ЮЛ - Александър Колев. При това отразяване във фиша и при своеобразното смесване в цифровото описание на нарушението и приложимите санкционни разпоредби на такива, относими някои само за физически лица – водачи, ползватели или собственици ФЛ / чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, чл. 179, ал. 3а, чл. 187а ал. 1 от НК/, а други за ЮЛ и ЕТ /чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и чл. 187а ал. 2, т. 2 от ЗДвП/ не става ясно кое е санкционираното лице – ЮЛ "Ф.Е.Ф.Л." ЕООД, неговия законен представител А.Н.К. или пък последния като ползвател. Действително наложена е имуществена санкция, относима за ЮЛ, но волята на наложилия същата относно субекта на отговорността не следва да се извлича по тълкувателен път от установеното пред съда, а да е изложена в атакувания акт по недвусмислен начин.

Така се приема и в практиката на контролиращата съдебна инстанция Решение № 1021 от 20.05.2021 г. на АдмС - П. по к. а. н. д. № 222/2021 г. и Решение № 1255 от 28.06.2022 г. на АдмС - П. по к. а. н. д. № 1032/2022 г.

При установените по делото факти за собствеността на автомобила, липсата на възражения за вписан ползвател в СРМПС и друго лице, водач, извършило нарушението, нарушената разпоредба е тази на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, съдържаща конкретно задължение за собственика на превозното средство да не допуска движението му по път от платената пътна мрежа, ако не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната за категорията му такса по чл. 10, ал. 1 от ЗДвП.

Съдът намира, че съответстващите съобразно конкретиката на процесното деяние санкционни разпоредби са тези по чл. 179, ал. 3б вр. с чл. 187а, ал. 2 т. 3 от ЗДвП. Нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, предвиждаща санкциониране на собственик ЮЛ, допуснал движението на ППС, без преди това да заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв. Чл. 187а, ал. 2 т. 3 от ЗДвП регламентира налагане на административно наказание "имуществена санкция" за извършено нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, когато собственик на ППС е ЮЛ

Съгласно т. 1 от ТР № 8 от 16.09.2021 г. на Общото събрание на Първа и втора колегия на ВАС в производството по реда на раздел Пети, глава Трета от ЗАНН районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без изменение на обстоятелствата на нарушението. Приетото в ТР изрично е разписано и с разпоредбата на чл. 63, ал. 7 от ЗАНН, според която съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Измежду актовете по чл. 58д е и електронният фиш. В конкретния случай обаче съдът не би могъл да преквалифицира нарушението, подвеждайки го под санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, тъй

като тя предвижда същото по вид, но по-голямо по размер наказание от предвиденото в 179, ал. 3а от ЗДвП.

За пълнота следва да се отбележи, че представените от жалбоподателя копия от Решение № 1685/13.10.2021 г. по АНД № 5228/21 г. по описа на РС – П., копие от Решение № 109/10.03.2022г. на Административен съд – П., касаят различна фактическа обстановка и различно нарушение.

Във връзка с изложеното обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен и неправилен.

При този изход на спора на основание чл. 63д ЗАНН, право на разноси би имал жалбоподателят. Жалбоподателят обаче не е бил представляван от представител и не е направил искане за присъждане на разноси, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Предвид гореизложеното и на осн. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № 8504362864, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на "Ф.Е.Ф.Л." ЕООД представлявано от А.Н.К., на основание чл. 179, ал. 3а вр. с чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата е наложена "имуществена санкция" в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева за нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд П. по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____